

Vrucht dragen

De grootheid van mijn Vader zal zichtbaar worden wanneer jullie veel vrucht dragen (Joh. 15, 8)

1 Wat meteen opvalt bij oudere mensen is dat het allemaal wat langzamer gaat en dat ze meer tijd nodig hebben dan vroeger, ook voor de alledaagse dingen. Maar meestal hebben ze ook meer tijd dan voorheen. Toch valt het niet mee om aan dat rustigere levenstempo te wennen, voor hen zelf niet en voor de omgeving niet. Dikwijls moeten we elkaar er bij helpen om aan dat nieuwe ritme te wennen. De hectische kantjes zijn er af. Gelukkig maar. Nu is er meer tijd voor elkaar en dat kan heel kostbaar zijn. Er is ook tijd voor de kleinkinderen en dat is niet alleen vaak heel aangenaam, maar ook nogal eens heel nuttig. Het kan echt een wederzijdse verrijking zijn en een bron van echte vreugde. Bovendien komt er nu ook meer tijd voor andere dingen. De vraag is dan wel: Kan ik me daarop inlaten?

2. De oude dag brengt ook nieuwe taken met zich mee. Of beter: dingen, die ik al zo lang voor me heen geschoven heb of waar ik zo vele jaren naar verlangd heb zonder er tijd voor te vinden, komen nu echt aan bod. Sommigen zijn eerder lastig. Als ik nog geen testament heb opgesteld, dan moet ik me nu echt aan dat delicate afwegen van de relaties zetten, en me daarmee ook wat meer op het sterven inlaten. De donorregistratie en de patiëntenverklaring kan ik nu ook niet meer op de lange baan schuiven; dat ligt eveneens heel gevoelig. Maar ook plannen waar ik al zo lang van gedroomd heb, krijgen nu misschien een kans, en dat kan een echte vreugde worden. Ja, de nieuwe levensfase kan heel interessant worden, als ik me er op inlaat. Ben ik daartoe bereid?

3. Abbé Pierre van de Parijse voddensrapers zei ooit: het leven is een stukje tijd, je gegeven om te leren liefhebben en om je voor te bereiden op de eeuwige liefde. Op de oude dag kan dat perspectief bijzonder inspirerend werken, als men zich er serieus op inlaat. God is liefde, zegt Johannes twee maal in zijn eerste brief. We hebben het waarschijnlijk vaak gehoord. Nu, terwijl de vitaliteit en de gezondheid afnemen, kan deze visie heel kostbaar worden. Het is een manier van kijken en beleven van deze fase van het leven, waar we kracht en moed uit kunnen putten, en die een bron van vreugde kan worden midden in moeilijkheden, die ons overvallen. Maar de grote vraag is wederom: ben ik bereid en in staat om me er op in te laten?

4. Dat perspectief van Gods liefde is niet alleen belangrijk voor ons eigen leven en sterven, maar daarmee kunnen we ook de mensen om ons heen een grote dienst bewijzen. De Duitse dominee Jörg Zink schreef toen hij 90 jaar was geworden in een boekje: Mij is een opdracht gegeven. Ik moet in de liefde van God leven en die voor anderen ervaarbaar maken. Dat is de zin van mijn leven. Dit geldt eigenlijk voor ieder van ons. En die zin van het leven blijft tot het einde toe bestaan, ook als we zelf niet meer actief zijn en ook als we echt hulpbehoevend zijn geworden. Ook dan kunnen we ons open stellen voor Gods liefde en die door ons heen laten stromen naar anderen toe. Heel wat hoogbejaarde mensen hebben op die manier zonder dat zij er zich van bewust waren iets uitgestraald dat bezoekers en verplegenden diep heeft geraakt. Vragen we ons af, of dat ook een perspectief voor ons kan zijn.